

Lavrov bifalder Sydafrikas initiativ for Afrika ved BRICS-topmøde.

26. juli (EIRNS) – I en artikel i det sydafrikanske blad Ubuntu, udgivet af Department of International Relations and Cooperation (DIRCO) (Ministeriet for Internationale Relationer og Samarbejde), sagde den russiske udenrigsminister Sergey Lavrov: “Vi støtter en yderligere styrkelse af afrikanske landes suverænitet, deres uafhængige valg af vejen frem for udvikling, samtidig med at de bevarer et nationalt særpræg... Afrika syd for Sahara er den mest dynamisk voksende region på planeten og spiller en nøglerolle i verdensmarkedet for mineraler og kulbrinter, et bredt og hurtigt voksende forbrugermarked, og er et af de mest attraktive investeringsområder”, sagde Lavrov ifølge websiden for udenrigsministeriet i Moskva.

Idet han pegede på, at BRICS-Afrika-partnerskabet, der blev lanceret under Sydafrikas formandskab for BRICS i 2013, er under støt udvikling, sagde Lavrov: “Vi bifalder den særlige opmærksomhed, som Pretoria giver til problemer relaterede til Afrika i BRICS’s arbejde. Dette arbejdsområde bliver også stadig vigtigere for russisk udenrigspolitik. Rusland har bidraget væsentligt til afkoloniserings-processer og fremkomsten af nye uafhængige stater på kontinentet. “

Trump øger måske presset mod Londons "Russiagate-fraktion"

23. juli 2018 (EIRNS) – Pressesekretær Sarah Sanders fra Det hvide Hus meddelte i dag, at Præsident Trump overvejer en tilbagekaldelse af sikkerhedsgodkendelserne af flere højtstående efterretningsfolk og juridiske embedsmænd fra Obama-æraen. Hun beskyldte de tidligere embedsmænd for at have "politiseret" eller "monetariseret" deres embedsførelse, rapporterede Fox News' Brooke Singman i dag.

Sanders udtalte, at Trump overvejer en tilbagekaldelse af flere sikkerhedsgodkendelser af nogle tidligere embedsmænd, efter Sen. Rand Paul (R-KY) havde opfordret præsident Trump til specifikt at tilbagekalde tidligere CIA-direktør John Brennans godkendelse. I dag tweetede Sen. Rand Paul: "I dag møder jeg præsidenten, og jeg vil bede ham om at tilbagekalde John Brennan sikkerhedsgodkendelse! "

John Brennan er berygtet for at modarbejde udgivelsen af de sidste 28 sider fra Kongressens forespørgsel i 2002 omkring 11. september, som afslørede hjælpen fra forskellige saudiarabere til de saudiarabiske piloter/flykaprere, involveret i angrebet 11. september.

Udvalgsformand Bob Goodlatte fra Repræsentanternes Hus (R-VA) sagde, at Kongressen har "mange spørgsmål" til John Brennan. Brennan kaldte Trumps udtalelser efter topmødet i Helsinki for "forræderiske". Goodlatte sagde, at Brennan muligvis kunne have en forudindtaget mod Trump, og at dette kunne have påvirket hans dømmekraft i tjenesten.

"Det er en meget foruroligende ting, at både han og [tidligere FBI-direktør] James Comey – som skulle være upartiske embedsmænd – der udfører deres arbejde på meget vigtige områder – udtrykker den slags ekstreme fordomme, som de nu har

gjort, hvilket jeg tror afspejler ret præcist, hvad de gjorde tilbage i 2016, sagde Goodlatte.

Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen Bind II: En fælles fremtid for menneskeheden.

LaRouche-bevægelsen har spillet en enestående rolle i at udvikle forslag til international økonomisk udvikling og i at sætte trends indenfor politisk beslutningstagning. I 1997, ved afslutningen af Den kolde Krig og potentialet for internationalt samarbejde om menneskehedens fælles målsætninger, foreslog Lyndon og Helga LaRouche en "Eurasisk Landbro" som en "Ny Silkevej ... for Verdensomspændende Økonomisk Udvikling". Efter at den kinesiske præsident Xi Jinping i 2013 annoncerede 'Bælt- og vejinitiativet' (et forslag i samklang med LaRouche-forslaget) offentliggjorde LaRouche-bevægelsen det første bind af en 374-siders rapport, der integrerer store udviklingsprojekter fra hele verden indenfor rammen af den økonomiske tilgang, der er grundlagt af Lyndon LaRouche.

Vi er glade for at kunne annoncere udgivelsen af dette andet bind af "Den Nye Silkevej: en Fælles Fremtid for Menneskeheden", hvor vi giver Jer et opdateret billede af fremskridtene for Kinas Bælt- og Vej-initiativ, herunder detaljerede region-for-region analyser, og nyligt opdaterede kort. Vi fremhæver også principperne for den fysiske økonomi og økonomiske metrikker, som er opdaget af Lyndon LaRouche, og

hvorpå muligheden for at hæve menneskehedens levestandard afhænger. Vi undersøger den strategiske tilgang af de vestlige nationer til det kommende nye paradigme, og hvilke udfordringer der må klares for at overvinde det gamle paradigmes tilgang med britisk geopolitik, og erstatte det med LaRouches topstyrede program for at overvinde det økonomiske sammenbrud i Vesten.

Som Schiller Instituttets grundlægger og formand, Helga Zepp-LaRouche, har sagt: "Jeg tror, at Den Nye Silkevej er et typisk eksempel på en ide, hvis tid er kommet; og når en ide på den måde materialiseres, bliver den til en fysisk kraft i universet."

Drag fordel af dette kraftfulde værktøj til politisk beslutningstagning og politisk organisering!

Pris: 500 kr.

Kan bestilles hos Schiller Instituttet i Danmark
53 57 00 51, 35 43 00 33, si@schillerinstitut.dk

Indholdsfortegnelsen:

Som det går Afrika, således går det menneskeheden.

Det er kun en uge og en dag siden det historiske Trump-Putin-topmøde den 16. juli i Helsinki, men verden har allerede ændret sig dramatisk. "Der er dem der er opmærksomme på disse positive forandringer", og arbejder for at de skal bære frugt,

sagde Helga Zepp-LaRouche i dag, "og så er der dem, der bærer geopolitiske briller, og som nægter at se ændringerne. De forsvarer stadig en status quo, som ikke længere eksisterer. De fatter det bare ikke!"

Kombinationen af Bælt-og-Vej-initiativet, fortsatte Zepp-LaRouche, og Trumps politikker – i hvert fald de fleste af dem, især hans topmøde med Putin – flytter verden til et andet plateau. Det der dukker frem er et nyt paradigme for samarbejde mellem suveræne nationer, netop på linje med det som Lyndon LaRouche har fremlagt gennem det sidste halve århundrede.

Afrika, understregede Zepp-LaRouche, er nu den centrale scene for dette dramatiske nye kapitel i menneskehedens historie, der bliver skrevet nu – som det blev diskuteret i detaljer på den internationale konference, som Schiller Instituttet afholdt den 30. juni – 1. juli i Bad Soden, Tyskland.

For mere end 20 år siden, i december 1996, offentliggjorde Schiller Instituttet et internationalt manifest med overskriften: "Som det går Afrika, således går det menneskeheden". I januar 1997 udstedte Lyndon LaRouche en af sine mange opfordringer til akut handling i så henseende:

"Faktum er, at det britiske statssamfund (Commonwealth) og dets monarki i øjeblikket gør sig skyldig i at organisere både aggressiv krigsførelse mod nationerne Sudan og Zaire og samtidig det funktionelt største folkemord i moderne historie mod diverse udpegede afrikanske befolkninger. Faktisk er der ingen grund til at tvivle på, at Storbritanniens monarki har lanceret og koordinerer aggressiv krigsførelse ... En flod af blod adskiller alle moralske personer i verden fra disse britiske og andre racister, der støtter eller tolererer disse Nürnberg-forbrydelser, begået af det britiske statssamfund og dets "gehejmeråd" i Storbritannien (British Privy Council). Perfide Albion!"

I dag ændres Afrikas udseende til det bedre ved hjælp af Kinas Bælt- og-Vejprojekter. Præsident Xi Jinping er i øjeblikket på en rundrejse til forskellige afrikanske lande, og han slutter af med at deltage i det 10. BRICS-topmøde den 25. -27. juli i Sydafrika, et møde der hastigt fremmer denne proces. BRICS-lederkollegaen, den indiske premierminister Narendra Modi, er også på en tur i Afrika og vil ligeledes være på BRICS-topmødet. Kinas udenrigsministerium forklarede tankegangen bag dette intense diplomati:

“Som de to største udviklingslande og vækstmarkeder i verden, er både Kina og Indien villige til at hjælpe Afrika med at fremskynde dets industrialisering inden for rammerne af syd-syd-samarbejde og opnå selvudvikling. Vi er også klar til at uddybe samarbejdet i forskellige felter med afrikanske lande, for at opnå gensidige fordele og win-win-resultater. Kina og Indien er partnere, der deler samme vision i den henseende ... De to sider vil følge op på den enighed mellem de to ledere (Xi og Modi -red) og ihærdigt udforske samarbejdet mellem Kina og Indien plus 1, eller Kina og Indien plus X, for at opnå gensidige fordele og win-win-resultater mellem Kina og Indien og andre lande, og i fællesskab bidrage til at fremme regional- og verdensfred, stabilitet, udvikling og velstand.”

Lyndon LaRouche specificerede det nødvendige “X” for mange år siden: USA, Rusland, Kina og Indien udgør i fællesskab en fire-magts-alliance, der er i stand til at afslutte Perfide Albion en gang for alle.

Hvad kan følge efter "Russiagate" endelige død?

Tag det som en indikation at hverken rep. Steny Hoyer, en "moderat" demokratisk leder, der i dag taler i Washington, eller Bernie Sanders og Alexandria Ocasio-Cortez, "venstre-liberale" demokratiske hovednavne, der talte på nationalt tv i går, sagde noget om den amerikanske økonomi. Og selvfølgelig intet om den spirende, altomfattende boble af gæld, der er opbygget af centralbanker, og som umiddelbart truer med at blæse USA og meget af verdensøkonomien omkuld igen, medmindre det stoppes af Glass-Steagall, hvilket de sidstnævnte to demokratiske rollemodeller angiveligt reklamerer for.

Og dette tomrum er fire måneder før et nationalt valg.

Dette er betegnende for, at denne kappestrid, indtil videre, simpelthen er det samme forsøg på at svække og afsætte præsident Trump ("Russiagate"), i form af en valgproces. Med undtagelse af Kesha Rogers ekstraordinære kampagne i Houston og nogle håndfulde af andre kandidater, der er i kontakt og samarbejder med LaRouchePAC om LaRouches "fire love", bliver der intet fremlagt for at hæve lønnen, for at øge produktiviteten, at stoppe narkotikaplagen, amerikanernes faldende levetid – og genstarte fremskridt.

Men der er nu et klart potentiale for at eskalere og endelig afslutte "Russiagate", selv i god tid før valget. Selvom den seneste runde af Kongressens avancerede hysteri og mediernes "Trump-forstyrrelse", har igen resulteret i en yderligere forøgelse af præsidentens opbakning og støtte i offentligheden. Disse kraftkarle i London, "efterretningschefer" – Brennan, Comey, m.fl.. – er nu så langt ude på en forfatningsstridig gren, at enhver reel eskalering af kampen, herunder af præsidenten, skærer grenen af, og bringer deres retsforfølgelse nærmere.

Det forsvar for præsidentskabet, som vi har ført imod Londons

finansielle/efterretningsimperiums `Russiagate', kan lykkes fuldstændigt. I så fald, åbner det op for, ikke bare fredsforhandlinger ved rækken af "umulige topmøder" – især det næste Trump-Putin møde – men en sand fred, baseret på det koncept, der i adskillelig former er blevet formuleret af Lyndon LaRouche over et halvt århundrede, og som nu går under navnet Verdenslandbroen, eller i Kina, Bælt-og-Vej-initiativet.

Hidtil er det ikke præsidenten, men LaRouche-bevægelsen, som kender midlerne til at bekæmpe Londons finansielle spekulationsimperium, og etablere hurtig, langsigtet produktiv vækst, videnskabeligt fremskridt og højteknologisk infrastruktur og industri. Det er formålet med LaRouches fire love, som han formulerede dem i 2014, og samarbejdet med Kina om det nye økonomiske paradigme.

En meget aktiv forsvarer af præsident Trump udsendte det på denne måde i går, ved hjælp af initialerne til "Make America Great Again": Til @POTUS @realDonaldTrump: `Mexico ønsker 'respekt, venskab & fokus på udviklingssamarbejde. "Mere udviklet Mexico, færre folk vil forlade deres land i søgen efter arbejde. Tid til Bælt & Vej på den vestlige halvkugle! #MAGA.

Dette er den bedste form for motivation til, endelig, at afslutte `Russiagate' nu.

**Trump inviterer Putin til
Washington, Xi Jinping
turnerer i Afrika:**

Momentum for nyt paradigme under opbygning

Det skrigeri man hører imod præsident Trump, Putin og Xi Jinping fra imperie-geopolitikere og deres lakajer i Kongressen og medierne, er et tegn på deres voksende desperation i lyset af dynamikken for fred og udvikling udløst af Kinas Bælt-og-Vej-Initiativ (BRI). Det nye paradigme, længe fremholdt af Schiller Instituttets Helga Zepp LaRouche som midlet til at overvinde de farer, der implicit ligger i det gamle paradigme, domineret af geopolitiske konfrontationer med krige og økonomiske svindel, er inden for rækkevidde, idet dets ledende tilhængere bevæger sig fremad med eftertænsksom beslutsomhed, og hver dag får følgeskab af statsoverhoveder fra andre nationer. Præsident Xis vellykkede besøg hos afrikanske nationer er et eksempel på den magt, der frigøres af denne dynamik.

Hvad der er brug for nu, er en mobilisering af eftertænsomme borgere, som forstår hvad der står på spil i de forestående kampe. Vil det lykkes den juridiske lejemor Robert Mueller og hans forstyrrede anti-Trump cheerleaders at bringe præsidenten til fald, eller vil oprøret, der gav ham magten, handle for at sikre, at de egentlige konspiratorer – ledet af Obama og hans team, som handler på vegne af, og i samarbejde med, den britiske krone og dens efterretningstjenester – med rette bliver styrtet? Vil præsident Trump og Putin fortsætte deres vellykkede dialog, som meddelelsen om et andet topmøde indebærer, eller vil det lykkes de kugleskøre russofober at underminere de to statsmænd, og sætte verden på en kurs mod atomkrig? Vil den ukloge toldpolitik, der skal straffe Kina, bryde venskabet mellem Trump og Xi, eller vil præsidenten bringe USA ind i et fuldt samarbejde med Kina og BRI? Vil EU splittes op i kaos på grund af den monetaristiske politik, der er indført af London og Bruxelles, eller vil Europa finde nye ledere, der ønsker at samarbejde med det nye paradigme? Svaret

på disse spørgsmål kan ikke overlades til tilfældigheder eller til den nuværende kreds af politiske ledere, som gentagne gange har vist sig ude af stand til at komme med løsninger på disse eksistentielle problemer. I må hjælpe os med at opbygge en bevægelse af eftertænsomme borgere, der kan bestemme fremtiden.

Få den seneste opdatering fra fru LaRouche på torsdagens webcast, og tag beslutning om at blive medlem af Schiller-instituttet for at blive en del af bevægelsen, der rekrutterer borgere til at vinde denne afgørende kamp for fremtiden.

Hvordan overvindes geopolitik og faren for en ny verdenskrig

Tidspunktet kunne ikke have været mere gunstigt for Schiller Instituttets konference den 30. juni – 1. juli 2018, netop som der opbygges momentum for konsolideringen af et nyt paradigme, drevet af den diplomatiske og økonomiske politik, der defineres af Kinas Bælt-og-Vej-Initiativ (BRI). Monumentale forandringer har fundet sted i de seneste måneder, idet et voksende antal nationer indgår i den nye strategiske geometri, der er centreret i en USA-Rusland-Kina-alliance, som dukker op på trods af massiv modstand fra de britiske og amerikanske netværk, der agerer for at bevare en farlig gammel verden defineret af geopolitik.

Helga Zepp-LaRouche gav hovedtalen om “Modsætningernes Sammenfald – Morgendagens Verden.” Med henvisning til det planlagte møde den 16. juli i Helsinki mellem Trump og Putin, udtrykte hun håb om, at der vil blive etableret en dagsorden for et nyt paradigme, som vil sætte en stopper for det

neoliberale dogme, der har ført til katastrofe for så mange. De 68 millioner flygtninge, som De Forenede Nationer rapporterede om i slutningen af 2017, er blot et af de mere chokerende resultater af den brutale politik, som den transatlantiske verden har ført i den seneste periode. Vejen ud er at deltage i, og sprede dynamikken af, den Nye Silkevej, sagde hun, hvilket er i overensstemmelse med de grundlæggende principper, som Lyndon LaRouche, hun selv og Schiller Instituttet har forsvaret i forskellige former og projekter i over 40 år.

Hovedtalen blev fulgt af det første panel, der blev åbnet af Vladimir Morozov (47:18), programkoordinator for det russiske råd for internationale anliggender, en ledende tænketank tilknyttet det russiske udenrigsministerium. Han talte om emnet "Ruslands rolle i den nye verdensorden", en rolle, som skal baseres på genopbygning af gensidig tillid mellem lande. Men han advarede om, at de nødvendige ændringer i den globale orden ikke sker fra den ene dag til den anden. At erstatte fortidens unipolære verden med en multipolær verden, sagde Morozov, er ikke en løsning, da det indebærer, at der er mange poler, der hver især er i konkurrence med de andre. Multilateralisme er en bedre tilgang efter hans opfattelse, og involverer samarbejde gennem internationale organisationer som FN, SCO, BRICS-organisationen, Eurasian Economic Union osv. om en dagsorden for global denuklearisering og økonomisk udvikling.

Den anden tale, "Globalisering med modsat fortegn, og udfordringen for Kinas udenrigspolitik i den nye tidsalder" blev givet af Dr. Xu Jian (1:01:20), vice præsident for Kinas Institut for Internationale Studier (CIIS) og Senior Research Fellow og direktør for CIIS Akademiske Råd. De igangværende ændringer i verdensordenen repræsenterer en række grundlæggende udfordringer, påpegede han, såsom hvordan man kan overvinde social uretfærdighed og ulighed og en ulige fordeling af udvikling i verden, der forværres af globalisering og markedsøkonomi. Kina har forpligtet sig til princippet om fred og udvikling, som præsident Xi Jinping

gentagne gange har sagt, men Kina står over for udfordringen af hvad Xu kaldte "tre farlige faldgruber": "Thukydids fælde" defineret af Joseph Nye, med at udøve for meget styrke, "Kindleberger-fælden", som refererer til magter, der er for svage til at levere globale offentlige goder og "Koldkrigs-fælden" med ideologiske forskelle.

Publikum hørte derefter fra den amerikanske delstats-senator Richard Black (1:26:17) fra Virginia via en videopræsentation om "De sande amerikanske interesser." Senatoren fordømte meget stærkt den "ikke-erklærede amerikanske krig mod det syriske folk", ført imod et land, der faktisk er tyngdepunktet i den globale krig mod terrorisme. USA har uddannet, bevæbnet og finansieret fremkomsten af jihadisme, anklagede han, for i Syrien at gennemtvinge et regimeskifte, som på ingen måde er i De forenede Staters interesse. Faktisk var Syrien før 2012 et af de fem sikreste lande i verden.

Pensioneret oberstløjtnant Ulrich Scholz (1:49:35), en tidligere tysk pilot i luftvåbnet og NATO-planlægger, behandlede emnet "Interesse-monstre: Demokrati, Menneskerettigheder, og andre Hyklerier". Politikere taler meget om "værdier" og "menneskerettigheder" for at retfærdiggøre deres krige, beskyldte han, men hvad de tilstræber og beskytter er brutale interesser. Han mindede om, at han før Irak-krigen i 2003 havde advaret om, at en sådan krig ville ende i en "global jungle", hvilket den vitterlig og ulykkeligvis gjorde. I stedet for strategier med intimidering, som dominerer vestlig politik i dag, foreslog han, at der skal skabes en balance baseret på gensidig respekt for de andres interesser, og implementering af menneskerettighederne – i modsætning til blot at tale om dem. Scholz forsvarede stærkt en tilgang, der bestod af lande, som betragtede andres interesser, – ikke fra deres eget standpunkt, men "fra oven", som fra et højt hævet tårn, der giver et altomfattende overblik.

Pensioneret Oberst Alain Corvez (2:06:44), international konsulent, tidligere rådgiver for de franske forsvars- og indenrigsministerier, talte om at "USA's fornægtelse af en

multipolær verden gør overgangen meget smertefuld." Med henvisning til senator Blacks intervention, bemærkede han, at præsident Trump er meget udfordret af den "dybe stat" derhjemme, det skjulte oligarki, der har tvunget ham til at fortsætte med militære interventioner. Denne politik er ikke i det egentlige Europas interesse, eller hvad Charles de Gaulle kaldte "Europas nationer", i modsætning til Den Europæiske Union, som er blevet et teknokratisk, overnationalt regime. Det afgørende spørgsmål for Frankrig er, efter Corvez' opfattelse, hvornår Frankrig endelig vil det undsige Saudi-Arabien og Qatar for deres aggressive politik i Mellemøsten, rettet imod Syrien og Yemen? Sanktionerne mod Iran, som EU har truffet afgørelse om, går også imod Europas sande interesser. Panelet blev afsluttet med en live-præsentation, som blev streamet fra USA; en præsentation af Roger Stone (2:33:36), en politisk strateg fra Trump-fraktionen i det Republikanske Parti, der talte om "den Præsident Trump som europæerne ikke kender. "Han fordømte det "onde to-parti duopol", det vil sige Bush'ernes og Clintons magt, der sammen med Obama-administrationen gennem otte år, har fremmedgjort amerikanere fra begge partier så meget, at de stemte en "outsider" ind i Det hvide Hus. Den såkaldte "Russiagate-skandale", sagde Stone, er bare et røgslør til at dække over "duopolets" magtmisbrug imod den nominerede Trump, der startede helt tilbage i maj 2016, på et tidspunkt hvor Trumps nominering ikke engang var sikker. "Duopol"-samarbejdet for at kapre 2016-valget foregår stadig, hvilket fremgår af chikanen mod Stone selv, der forhindrede ham i at deltage personligt i denne Schiller-Institut-konference. Han gennemgik den åbenbare rolle, som den britiske efterretningstjeneste spiller i de nuværende operationer mod Trump.

Videoer fra vores musikalske dialog mellem kulturer koncert den 27. juni 2018 i København

Se videoerne her.

POLITISK ORIENTERING den 26. juli 2018: BRIKS-topmøde i Sydafrika: Kina viser Afrika vejen ud af fattigdom Se også 2. del.

Med formand Tom Gillesberg

Video 2. del 5 min.:

Lyd:

Post-Helsinki-forhandlinger mellem USA og Rusland om START og INF er undervejs.

21. juli (EIRNS) – I en tale til Valdai Internationale Diskussionsklub den 20. juli, rapporterede Ruslands ambassadør i USA, Anatoly Antonov, at USA og Rusland bag lukkede døre holder diskussioner om START- og INF-traktaterne – et af de centrale emner vedrørende reduktion af atomvåben, der blev diskuteret den 16. juli på topmødet mellem Trump og Putin i Helsinki.

Antonov forklarede, at den nye START-traktat udløber i 2021, men at "vi har brug for dette dokument, og vores præsident har gjort det klart, at vi er rede til at overveje en udvidelse af det ... Vi har nogle spørgsmål vedrørende Washingtons implementering af traktaten. Vi har haft konsultationer med USA vedrørende vores bekymringer, konsultationer holdt bag lukkede døre," sagde han. Antonov sagde endvidere, at "vi har også sendt noter via det russiske udenrigsministeriums kanaler, som siger at der stadig er problemer. Amerikanerne skal vurdere Ruslands forslag, og give et svar vedrørende en udvidelse af dokumentet. "

Ifølge Tass sagde Antonov, at der også er diskussioner i gang om INF-traktaten: "Hvad angår INF-traktaten, giver vore amerikanske modparter kun udtryk for deres egne interesser. Så konsultationer bag lukkede døre er undervejs".

Trump forbløffer kernevåbenkrigsmagerne – nu til Wall Street frihandlerne!

22. juli: De europæiske geo-politikere omkring London og amerikanske neo-konservative og liberale imperialister er så "forstyrrede" af den fortsatte række af umulige topmøder, der begyndte i Singapore med præsident Donald Trump og Kim Jong-Un fra Nordkorea, at det står klart, at deres politik vitterligt kan udryddes.

De betragtelige problemer der drøftes på disse møder, især hvad USA og Rusland angår, er meget vanskelige at løse. Men truslen om termonuklear krig, som disse geo-politikere er alt for villige til at risikere, bliver drevet tilbage. Og det nye økonomiske og diplomatiske paradigme, der er lanceret omkring Kinas Bælt- og Vejinitiativ, giver mulighed for helt og aldeles at erstatte den (krigen) med stormagtssamarbejde om økonomisk og videnskabelige fremskridt for menneskeheden.

Men geopolitik kan ikke udryddes, så længe truslen om "frihandel" består og har frit løb. Som Lyndon LaRouche skrev for 15 år siden "Vedrørende Toldtarif og Handel", er eksemplet med NAFTA tilstrækkeligt til at illustrere, at frihandel ødelagde USA, økonomisk og socialt. Man kan ikke angribe frihandel uden at indføre Glass-Steagall-adskillelse af Wall Street-bankerne, afskære valutaspekulation og udstede gensidig kredit til udvikling til ens handelspartnere, hvilket øger ens handel med dem. Uden det er toldtariffer slag i luften; de kan ikke forvandles til "fair trade" guld.

Præsident Trumps indførelse af toldtariffer rettet imod Kina kan have en velment motivation, som udtrykt i hans Twitter-beskeder, – at fremtvinge en bedre økonomisk 'deal' mellem Amerika og Kina, med en mere afbalanceret handel. Men selv i det tilfælde, er der ingen chance for at realisere dette. Midt i en rasende og ureguleret, uhæmmet global økonomisk

spekulation centreret i City of Londons finansielle imperium – og med en finansiell sprængning af ubetalelige “højt forrentede” gældsposter truende i horisonten – er toldtakster mellem de to førende globale økonomiske magter impotente og forgæves. Kina har ret på det punkt.

Lad os ikke glemme NAFTA's “første handling”: Mexicos devaluering i december 1994; pesosens “Tequila-krise” i 1995, en 52 milliarder \$ amerikansk kreditlinje for at redde mexicanske banker, så de straks kunne blive overtaget af banker i City of London og på Wall Street. Dette var starten på processen med forarmelse, narkotikahandel, emigration, accelereret amerikansk de-industrialisering, arbejdsløshed og social demoralisering, forværring af det amerikanske landbrug; “den økonomiske undergang”, som LaRouche refererede til.

Trump siger, at han kan lægge told på alle kinesiske produkter? Ureguleret global valutaspekulation for mere end 5 billioner \$ om dagen i centrene for spekulation, City of London og Wall Street, vil neutralisere det. Det vil først devaluere yuanen, så dollaren, så yuanen igen, og så videre. Det vil kaste Amerika ud i inflation og trykke lønningerne yderligere, reducere Kinas evne til at udstede kredit, og true de store projekter i Bælte- og Vej-initiativet. Det vil sige, lige indtil det udløser det truende finansielle kollaps, et sammenbrud værre end det i 2007-08.

Præsidenten ønsker en ny handelsaftale med Mexico, og vi kan starte med at gøre denne til virkelig “fair handel”: Opløs de Wall Street-banker, der ejer de mexicanske banker; forbyd dollar/pesos-spekulation; udsted – som Mexicos nyvalgte præsident López Obrador har foreslået – kredit til jernbaner, vandforsyning, energiudvikling, afsaltning af havvand og nye vejteknologier i Mexico og ind i Mellemamerika; eksporter maskinværktøj til Mexico.

Den bedste, sandsynligvis uundværlige, partner for USA og Mexico til at gøre alt dette, vil være Kina.

Men processen består i at bruge, hvad LaRouche i 2014 kaldte, “Fire nye love for at redde nationen.”

Zepp-LaRouche: Trump og Putin tilstræber en fredspolitik! Vigtig lektion til hele verden!

Leder, LaRouchePAC, 21. juli – Følgende uddrag er fra lederartiklen i den tyske ugentlige {Neue Solidarität}, skrevet den 21. juli 2018 af Helga Zepp-LaRouche. Artiklen dukkede også op på hjemmesiden for Zepp-LaRouches politiske parti, 'Bürgerrechtsbewegung Solidarität', eller BÜSo:

“Det burde virkelig være åbenbart for enhver tænkende person, at en forbedring i relationerne mellem USA og Rusland – det vil sige mellem to nationer, der besidder over 90% af Verdens atomvåben, som, hvis de blev udløst, ville udrydde menneskeheden – er en god ting. Derfor fortjener præsident Trump og Putin absolut anerkendelse for, med Helsinki-topmødet, at vise, hvordan den nuværende krise mellem de to lande kan overvindes gennem dialog og samarbejde. Imidlertid har det hidtil usete hysteri fra det neoliberale etablisement i USA, mainstream medierne på begge sider af Atlanterhavet, som respons på dette topmøde, gjort det meget klart, at denne magtelite er parat til at acceptere ødelæggelsen af den menneskelige civilisation snarere end at acceptere et samarbejde med Rusland.

“Og dette faktum kræver en hastig revurdering af den strategiske situation, ikke alene, men især, i europæiske nationer som Tyskland, hvor det billede som befolkningen har af Donald Trump, er blevet formet af den negative rapportering om ham i medierne (op til 98% af rapporterne i ARD Television

for eksempel), og hvor dæmoniseringen af Putin nu tilhører det lokale etablissemments 'gruppetænkning.'

"Faktum er, at omkring halvdelen af de amerikanske vælgere stemte på Trump som præsident, fordi han under kampagnen lovede, at han ville genopbygge forbindelserne mellem USA og Rusland på et godt grundlag, efter at de var sunket til et absolut historisk lavpunkt under George W. Bush' og især Barack Obamas administrationer. Trump kommenterede på denne situation og sagde, at det primært skyldtes amerikansk dumhed, som forfatteren, der skriver under pseudonymet Publius Tacitus, gav detaljerede argumenter for på den velkendte sikkerhedsanalytiker Pat Langs 'Sic Semper Tyrannis' blog", hvorfra Helga Zepp-LaRouche fortsætter med at opsummere.

En meget interessant effekt af hysteriet fostret af Trumps forsøg på at normalisere forbindelserne med Rusland, bemærker Zepp-LaRouche, er, at den har blotlagt strukturer af den såkaldte "dybe stat". Når Obama-administrationens tidligere CIA-direktør John Brennan anklager Trump for "højforræderi", skriver Zepp-LaRouche, "må man spørge, forræderi mod hvem eller hvad? Mod det amerikanske folk? Mod den amerikanske forfatning? Siden hvornår er det blevet højforræderi, at præsidenten forsøger at beskytte den fysiske overlevelse af sit eget folk gennem diplomati og dialog? ", kræver hun at få at vide.

Realiteten er, fortsætter Helga Zepp-LaRouche, at Trump er en reel trussel mod hele det neoliberale angloamerikanske imperium. Kineserne har hilst topmødet i Helsinki velkommen, og ligeså har den israelske premierminister Netanyahu, og endog den tyske kansler Merkel, såvel som den nye italienske indenrigsminister Salvini. Men om det faktisk vil vise sig muligt at overvinde koldkrigs-mentaliteten, og etablere en ny og bedre verdensorden, afhænger meget af hvordan krigen mellem det amerikanske etablissemment og Trump vil udspilles, noterer hun. Og den "hjemlige" kamp i USA har direkte konsekvenser for hele verden.

Hvis Trump lykkes med sin politik, så er "der en chance, på trods af den nuværende spænding med Kina over USA's handelsunderskud, for en helt ny international politik blandt verdens nationer, baseret på suverænitet, ikke-intervention i indre anliggender, dialog og gensidig fordel. Hvis Trumps modstandere får overtaget, er vi nok ikke langt fra Tredje Verdenskrig. Derfor er det på høje tid for dem der støtter "det progressive venstres" 'liberale' politik, og som siden Trumps valgsejr har været i samme båd som CIA, FBI og MI6, at reflektere over, om mainstream- medierne ikke har "puffet" dem ind i det forkerte hjørne. "

Amerikanere opmuntret af Trumps topmøde med Putin

20. juli 2018 (EIRNS) – "Trump holdt skansen over for Putin", skrev Pat Buchanan entusiastisk i går aftes. Redaktør for Antiwar.com, Justin Raimondi, gav hans ekstatiske artikel i går overskriften "Trump's forræderi: Udfordring af imperiet. "Begge artiklers overgivenhed afspejler den anti-etablisementets ånd, som præsidentens mod fremprovokerer over hele landet.

"Ikke siden Robert Welch fra John Birch Society kaldte Dwight Eisenhower en bevidst agent for den kommunistiske sammensværgelse, har sådanne anklager været slynget efter en præsident. Men mens 'Bircherne' var lidt udenfor mainstream, er det i dag etablisementet selv, der hyler forræderi! ", skrev Buchanan.

"Hvad forklarer hysteriet? ... Den amerikanske elite er blevet drevet over kanten af Trumps succeser, og deres manglende evne til at blokere ham ... Værst af alt, Trump har klart til hensigt at indfri sine kampagneløfter om at forbedre forholdet

til Rusland og komme overens med Vladimir Putin ... Trump siger: Jeg aflyser denne Kolde Krig II, inden den bryder ud som den varme krig, som ni amerikanske præsidenter undgik ... Så foreslog Det Hvide Hus, at Vlad må komme til middagsspising dette efterår.

“Trump kanter sig hen imod det definerende slag for hans præsidentskab: en omformning af den amerikanske udenrigspolitik for at undgå sammenstød og konflikter med Rusland, og en aflysning af en kold krig, som ikke længere er rodfæstet i dette lands nationale interesse, “skrev Buchanan. Efter Raimondos opfattelse blev ”vores politiske klasses fuldstændige ondskab udstillet i alt sit mørke ved dens reaktion på topmødet i Helsinki: forræderi-topmødet, kaldte de det ... Udryddelse af menneskeheden – ‘who cares’?”

Almindelige amerikanere tænker ikke som den amerikansk elite, der betragter USA “som vogter af den internationale liberale orden, en rolle vi har arvet fra briterne, “og det gør Trump heller ikke, skrev Raimondo. “Med alle hans ret åbenbare fejl er han så tæt på at være et ægte menneske som nogen præsident i moderne tid, og foragter derfor med rette den herskende klasses hybris ...

“Med demokraterne, der kræver at vi erklærer en krigstilstand mellem Washington og Moskva, og den neokonservative gruppering i GOP (Grand Old Party, det Republikanske Parti, red.), der tilslutter sig, må præsidenten appellere til folket der valgte ham om at støtte hans udenrigspolitik for fredelig sameksistens med Rusland ... Trumps udenrigspolitiske mission (hvad enten han ved det, eller ej) er at bryde de forældede strukturer og fordomme fra Den kolde Krigs æra, og indvie en ny æra i vores relationer med resten af verden. At dette kommer til at blive smertefuldt og endog traumatisk for vores politiske klasse er uundgåeligt ... “

LaRouchePAC Fredags Webcast – 20. juli, 2018

God eftermiddag, det er den 20. juli 2018, mit navn er Matthew Ogden, og du lytter til vores strategiske opdatering fra LaRouchePAC.com. Altså, det er nu fem dage siden det historiske Helsinki-topmøde mellem præsident Trump og præsident Putin. Som man kan se på skærmen der: amerikansk-russisk samarbejde: "En god ting og ikke en dårlig ting". Dette er ved at blive præsident Trumps slagord, og han har gentaget det ofte, inklusive under den fælles pressekonference med Præsident Putin i Helsinki i dag.

I dag befinder vi os 5 dage efter den pressekonference, og dagens store nyhed, som totalt har chokeret hele Washingtons politiske etablissement, er, at præsident Trump har inviteret præsident Putin til at rejse til USA for at besøge Washington og holde et opfølgingsmøde i Det Hvide Hus ved et officielt besøg til efteråret. Dette blev annonceret i et tweet i går eftermiddags af Det Hvide Hus' pressesekretær, Sarah Sanders, og hun sagde følgende: I Helsinki indvilgede POTUS (President of the United States, red) i igangværende dialoger på arbejdsniveau mellem personalet i de to sikkerhedsråd. Præsident Trump bad ambassadør John Bolton om at invitere præsident Putin til Washington til efteråret, og de diskussioner er allerede undervejs.

Så altså... dette sendte øjeblikkeligt hele Washingtons politiske medie-etablissement ud i et totalt hysteri, oveni den tilstand de allerede befandt sig i efter pressekonferencen i Helsinki. Der var udråb om forbrydelser og embedsmisbrug fra sådanne bemærkelsesværdige personer som tidligere CIA-direktør John Brennan, udråb om forræderi; selv et demokratisk kongresmedlem greb tilsyneladende til Twitter for at opfordre til et militærkup mod USA's præsident. Utroligt! Så Trump har reageret med en serie af tweets, som ramte sømmet på hovedet, og faktisk siger at de mennesker, som reagerer så hysterisk på

genåbning af en konstruktiv dialog i forhold til Rusland, er forstyrrede, og at de hellere vil gå i krig end at se USA og Rusland komme overens.

Præsident Trump har inviteret Putin til Det Hvide Hus i efteråret; Diskussioner er allerede undervejs

19. juli (EIRNS) – Pressesekretær i det hvide hus, Sarah Huckabee Sanders, tweetede i eftermiddags, at præsident Trump har inviteret præsident Putin til Det hvide Hus i efteråret. "I Helsinki indvilgede @POTUS de igangværende dialoger på arbejdsniveau mellem personalet i de to sikkerhedsråd. Præsident Trump bad @AmbJohnBolton om at invitere præsident Putin til Washington i efteråret, og disse diskussioner er allerede i gang", med reference til præsidenten for De Forenede Stater og den nationale sikkerhedsrådgiver John Bolton. I et morgen-tweet havde præsident Trump sagt: "Topmødet med Rusland var en stor succes, undtagen i forhold til befolkningens virkelige fjende, de falske nyhedsmedier. Jeg ser frem til vores andet møde, så vi kan påbegynde gennemførelsen af nogle af de mange ting der blev diskuteret, herunder standsning af terrorisme, sikkerhed for Israel, spredning af atomvåben, cyberangreb, handel, Ukraine, Mellempøsten, Nordkorea med mere. Der er mange svar på disse problemer, nogle nemme og andre vanskelige, – men de kan ALLE løses!" Senere tweetede han: "Medierne går amok! "De falske

nyhedsmedier vil meget gerne se en større konfrontation med Rusland, selv en konfrontation, der kunne føre til krig. De skubber hensynsløst hårdt på og hader det faktum, at jeg sikkert vil få et godt forhold til Putin. Vi klarer det bedre end noget andet land! "De opfinder historier uden opbakning, kilder eller bevis. Mange af historierne skrevet om mig og de gode mennesker omkring mig er det rene fiktion. Problemet er, at hvis man beklager sig, giver man dem bare mere publicitet. Men jeg beklager mig alligevel!" Under alle omstændigheder repræsenterer hysteriet mod Helsinki i de falske nyhedsmedier på ingen måde det amerikanske folk. Den seneste undersøgelse fra Axios / SurveyMonkey, der blev offentliggjort i dag, viser, at 79% af republikanerne bifaldt hvad præsident Trump sagde i sin pressekonference med præsident Putin. Kun 18% misbilligede.

Som Lyndon LaRouche engang sagde: "Få traktorerne ud at køre."

18. juli (EIRNS) – Den glimrende succes på topmødet i Helsinki mellem præsidenterne Trump og Putin bringer tankerne hen på en vigtig lektie fra en tidligere begivenhed, nemlig Oslo-Aftalen fra 1993, og dens efterspil. Efter den historiske aftale, der blev underskrevet af Yitzhak Rabin og Yasser Arafat i Washington i 1993, roste Lyndon LaRouche aftalen (som blev forhandlet i hemmelighed med Clinton-regeringen, med briterne holdt udenfor), men advarede om, at de to sider straks måtte "få traktorerne ud at køre", ellers ville briterne og deres aktiver stoppe og slutteligt ødelægge processen. Dette råd blev ikke modtaget – IMF og Verdensbanken blev sat til at lede

udviklingsprocessen, der var specificeret i aftalen, og indførte typiske politiske og finansielle IMF -"betingelser", og som følge heraf skete der ingenting, og det hele endte i en ny intifada.

I dag er advarslen endnu mere presserende. Trump har udvist mod til at stå op imod forræderne i efterretningstjenesterne, i Kongressen, i pressen, hvilken, – som Trump noterede sig i et tweet her til morgen: "HADER det faktum at jeg kom godt overens med præsident Putin i Rusland. De vil hellere gå i KRIG end overvære dette. "Han gav det et navn:" Trump-forstyrrelse Syndrom. "

Men der må handles straks på de potente forslag, der blev fremsat af de to præsidenter, nemlig at oprette fire fælles arbejdsstyrker – for cyber-sikkerhed, militær sikkerhed, forretningssamarbejde og politisk/militær-politik. McCarthy-hysteriet fra Trumps fjender skal tages alvorligt, omend det nyder mindre og mindre opbakning i den amerikanske befolkning. Deres forskræmte reaktion – råbene om at Trump er en forræder, som skal afsættes, selv en opfordring til et militært kup fra et kongresmedlem – må manes i jorden af positiv handling på alle områder.

Trump blev valgt på et mandat om at få USA ud Bush' og Obamas "vedvarende krigspolitik", og for at forhindre en atomkrig med Rusland og Kina. Han gør nu præcist dette. LaRouche-organisationen har i forbindelse med dens aktiviteter i hele landet i løbet af de sidste 48 timer mødt en entusiastisk og inspireret respons hos befolkningen på Helsinki-topmødet og til LaRouches idé om, at Trump, Putin og deres fælles ven Xi Jinping, ved at arbejde sammen, virkelig kan afslutte truslen om et termonukleart holocaust.

Vigtigst er, at et sådant samarbejde mellem Rusland, Kina, og USA, som vil vinde støtte fra Indien, Japan, Sydkorea og mange andre nationer på alle kontinenter, må tage skridt til at erstatte den ødelagte finansielle struktur centreret i London og New York. En gendannelse af det amerikanske system i USA, som foreslået i LaRouches fire love, er det eneste middel til at forhindre, at sammenbruddet af billioner af dollars i

spekulativ spillegæld vil trække den reelle økonomi med ned. Kernestrukturen for det påkrævede nye paradigme eksisterer nu i form af Kinas Bælt- og Vejinitiativ og de nye finansielle institutioner, der er skabt sammen med denne nye silkevejsproces. LaRouches Schiller Institut vil i løbet af få dage udgive en 440-siders, helt ny version af specialrapporten fra 2014: "Den nye silkevej bliver til verdens-landbroen". Den nye rapport dokumenterer de massive udviklingsprocesser, der i ånden af den Nye Silkevej er lanceret tværs over Eurasien, Afrika og Ibero-Amerika i de sidste fire år, og peger på den nødvendige udvidelse af dette nye paradigme over de næste 50 år.

Den politiske proces, der blev lanceret af præsident Trumps modige topmøder med Kim Jong-un og Vladimir Putin, kan, og skal, afstives og opretholdes gennem de ideer, der præsenteres i denne nye Schiller Institut-rapport. Dette definerer vores umiddelbare opgave fremadrettet.

Hvem skal de amerikanske vælgere stole på?

D. 17. juli: Det blev påstået overalt i dag, at præsident Donald Trump "ikke stoler på" lederne af overvågningsstaten, 'efterretningscheferne' – antageligt refereres der til John Brennan og James Comey, som præsidenten har afskediget fra deres spionagejobs, og James Clapper som løj så behændigt til Kongressen om omfattende ulovlig overvågning af amerikanerne, og Rober Mueller, der dækkede over saudiernes rolle bag 11. september-angrebene, da han var FBI-chef. Alle disse 'ukronede overhoveder' siger, at deres overvågningsmetoder beviste, at den russiske præsident Putin greb ind i det amerikanske valg. Mueller blandede sig skamløst i topmødet i Helsinki ved at

råbe op: "Jeg har i mine hænder en liste med 12 russere.."

Præsident Trump har sat sig selv i præsident Kennedys sted, som ikke stolede på og afskyede J. Edgar Hoover og CIA-chef Allen Dulles, og som dertil omgik sine militære efterretningschefer for at løse Cuba-krisen gennem korridorpolitik og forhandlede sig frem til en aftale med Sovjetunionen. Eller som Franklin Roosevelt, hvis Jalta-topmøde i 1945 blev angrebet af alle de neo-konservative i dagene før topmødet som den "anden München-aftale".

Faktisk stolede præsident Abraham Lincoln heller ikke på sin topgeneral, George B. McClellan, som smedede rænker imod ham for at splitte unionen.

Tre meget gode og modige præsidenter. Præsident Trump kan vel tænkes at være på vej til at blive en af USA's store præsidenter, ved at stå op imod efterretnings-høvdingene, geopolitikerne og krigsmagernes samlede raseri, og erstatte krige og krigskonfrontation med stormagtssamarbejde for fred og økonomisk udvikling.

Han og Putin refererede til deres "fælles ven, Kinas præsident Xi", og de har alle etableret et samarbejde med Indiens premierminister Narendra Modi. Disse fire magter, med opbakning fra Japan og andre vigtige nationer, kan iværksætte et nyt paradigme med gensidig og hurtig økonomisk udvikling, videnskabelige gennembrud og fred.

Amerikanske vælgere kan nu afskedige de valgte embedsmænd, som skråler og skriger op imod økonomisk vækst, udvikling og fred. Der skal seriøse økonomisk-politiske forandringer på bordet. Dem vælgerne har brug for er de kandidater, som ønsker at splitte Wall Street-bankerne med en Glass-Steagall bankopdeling, før de udløser et nyt krak; og sikre at billioner i kredit bliver udstedt til højteknologisk ny infrastruktur og videnskabelige gennembrud i energiteknologi og rumfart. Disse metoder er bedre end inddragelse af told for at få lønninger og produktivitet til at stige.

Men det nye paradigme for samarbejde mellem de store magter, til gavn for dem selv og tredje lande, er afgørende. Ligesom præsident Trump må vi kæmpe for det.

Det næste topmøde, som kommer til at ændre spillets regler, er nært forestående: Det traditionelle topmøde mellem præsident Trump og Mexicos tiltrædende præsident Andrés Manuel López Obrador. På dette topmøde kan de planlægge nye toglinjer, energi- og vandforsyningsinfrastruktur fra Rio Grande og nedefter, for dermed at give centralamerikanere og mexicanere bedre grunde til at blive i deres respektive hjemlande.

Til sidst: Etiopien og Eritrea, to lande som drager fordel af, at Kinas igangsatte "Nye Silkevej" rækker ind i Afrika, genetablerede normale relationer mellem de to lande med fejringer d. 16. juli, efter 20 års ødelæggende krig – der var ingen anklager mod statsoverhovederne om forræderi.

Trump/Putin-topmøde bringer verden tættere på det nye paradigme

Til trods for voldsomme reaktioner mod resultaterne af Trump-Putin-topmødet, løber de, som forkaster mødet, tør for tid mht. at stoppe konsolideringen af et nyt paradigme. Den diplomatiske offensiv, i hvilken den amerikanske præsident Trump spiller en nøglerolle, bringer de fleste af verdens nationer og størstedelen af verdens befolkning sammen. Den gamle orden kollapser under vægten af uholdbar gæld, krigstræthed hos befolkningerne og mangel på ideer fra dets ledere.

Det var den meget udskældte Lyndon LaRouche, som præsenterede de principper, der gør det muligt at undslippe det kollapsende system på sikker vis: Fremkomsten af en fire-magts-alliance, med USA, Rusland, Kina og Indien, som kan introducere en ny

Bretton Woods-økonomisk politik. Ved at bruge Franklin D. Roosevelts ideer som udgangspunkt og inddrage tilgangen af de bedste tænkere blandt videnskabsfolk, filosoffer, musikere, digtere og kunstnere i historien, har LaRouches metode bidraget til at udforme det nye paradigme, hvilket tydeligt kommer til udtryk i fremskridtene med Kinas nye silkevejspolitik, som nu bliver til verdens-landdbrøen.

Husk på, at de der skældte LaRouche ud, er de samme mennesker i dag – inklusive Robert Mueller – som afviser præsident Trumps bestræbelser på at bryde USA ud af de britiske imperialistiske geopolitikers kvælertag, de samme mennesker, som dikterede George W. Bushs' og Barack Obamas politik. På torsdag vil Lyndon LaRouches kone, Helga Zepp LaRouche, præsentere en opdatering af dette historiske slag, samt belyse hvad der er nødvendigt for at det nye paradigme skal lykkes.

Annoncering: Schiller Instituttets Ugentlige Webcast
ved Helga Zepp LaRouche
Torsdag, 19. juli, 2018, kl. 18
newparadigm.schillerinstitute.com

Trump og Putin: det nye paradigme i gang – giver forrædere hysteriske raserianfald

D. 16. juli (EIRNS) Det historiske topmøde i dag mellem præsidenterne Donald Trump og Vladimir Putin har markeret et dramatisk faseskifte i historien. Mødet er resultatet af en

lang, svær kamp, anført ikke mindst af Lyndon LaRouche over de sidste 50 år for at skabe en gruppering af betydelige nationer og kulturer i historien som den nødvendige og tilstrækkelige styrke, der kræves for én gang for alle at gøre en ende på det britiske imperiums tyranni. Særligt gjorde LaRouche opmærksom på, at et samarbejde mellem 'fire-magterne', Rusland, Kina, Indien og det USA, som potentielt set kunne være en repræsentant for det bedste af europæisk kultur, kan erstatte det bankerotte vestlige finanssystem, centreret i London og Wall Street, med et nyt paradigme, som ikke er baseret på monetær magt og kolonialistiske krige, men som er baseret på et kreditsystem, der har til formål at bringe fred og velfærd gennem gensidig udvikling for alle nationer.

Før præsident Trump mødtes med præsident Putin til et privat, et-til-et møde, fortalte han pressen, at de ville komme til at diskutere mange ting, og han nævnte særligt, at både Rusland og USA er i et samarbejde med "vores fælles ven, præsident Xi".

De to præsidenter mødtes med pressen efter en privat diskussion på to og en halv time og frokost med deres assistenter. De konfronterede begge hvor 'tåbeligt' og 'farligt' det var, at man havde tilladt, at forholdet mellem to ledende atomvåbenmagter forsat forringedes. Putin nævnte, at "de nuværende spændinger, den anspændte atmosfære, i virkeligheden er uden grund. Den kolde Krig hører fortiden til. Den periode, hvor en heftig ideologisk konfrontation mellem de to lande truede, tilhører en fjern fortid, er et levn derfra". Han foreslog, at man skulle danne tre forskellige paneler med eksperter, som skal arbejde på løsninger til de fundamentale problemstillinger: et cyberpanel, for at få sandheden frem om den cyberkrigsførelse, som 'Get Trump'-arbejdsgruppen, ledt af Robert Mueller, bruger til at forsøge at få præsident Trump afsat og provokere en krig med Rusland; et panel af forretningsledere, idet han bemærkede, at over 500 ledende amerikanske forretningsledere deltog på konferencen 'Det Internationale Økonomiske Forum i Sankt Petersborg' i maj; og et politisk og militært panel som

skal kigge efter måder, hvorpå der kan samarbejdes, når det gælder alvorlige sager, som konfronterer menneskeheden rundt omkring i verden.

Trump meddelte, at han er fast besluttet på at "fortsætte det amerikanske diplomatiske dristige tradition. Helt fra republikkens tidlige dage har amerikanske ledere forstået at diplomati og engagement er at foretrække frem for konflikt og fjendtlighed." Han sagde, at forholdet mellem de to nationer "aldrig har været værre end det er nu. Det ændrede sig imidlertid for omtrent fire timer siden". Han sagde: "Jeg vil hellere tage en politisk risiko i jagten på fred, end at risikere fred i jagten på politik".

De amerikanske og britiske medier var i deres normale, hysteriske og bedrageriske lune, men både præsident Trump og præsident Putin modsatte sig kraftfuldt deres løgne. Da han blev spurgt om, om Rusland har "kompromitterende materiale om præsident Trump og hans familie", grinte Putin og forklarede, at han ikke engang vidste at præsident Trump havde været i landet, dengang løgnene fra Steele-rapporten kom ud, og han konkluderede at "det er svært at forestille sig en omgang fuldkommen nonsens på større skala end dette."

Da AP krævede, at præsident Trump skulle fordømme præsident Putin for at gribe ind i det amerikanske valg, svarede Trump igen ved at spørge, hvorfor FBI aldrig tog den antageligvis hakede DNC-server. "Hvorfor blev FBI bedt om at lade den demokratiske nationalkomite [DNC] være i fred? Jeg har undret mig over dette. Jeg har spurgt ind til dette i månedsvi, og jeg har udtalt mig om det på tweeter. Hvor er serveren?"

Angående Syrien sagde præsident Putin, at "udfordringen om at skabe fred og forsoning i dette land kan blive det første pragteksempel på et vellykket samarbejde."

De britiske lakajer i USA er bange. De ved, at de er blevet fanget i at planlægge et kup mod USA's valgte præsident på vegne af en udenlandsk magt, USA's historiske fjende, det britiske imperium. Obamas dræber, CIA-chef John Brennan, er måske den bedste repræsentant for hysteriet blandt disse forrædere, idet han tweetede: "Donald Trumps optræden til

pressekonferencen i Helsinki lever op til og går udover betegnelsen for højforræderi og overtrædelse af straffeloven. Det var intet mindre end forræderisk. Ikke alene var Trumps kommentarer imbecile, men han er fuldstændig i lommen på Putin.”

Forræderen protesterer for meget.

LaRouche-organisationen er nu i en situation, hvor vi kan samle de betydelige magter i ‘Den nye Silkevejs ånd, for at tilvejebringe denne historiske sejr og bygge på denne optimisme til at realisere LaRouches fulde program, på et internationalt plan, via ‘de fire love’, som lovene der virkelig er i overensstemmelse med universets anti-entropiske love.

Den fulde betydning af dagens ustrukturerede topmøde ses måske ikke umiddelbart

D. 15. juli – Et interview med præsident Trumps nationale sikkerhedsrådgiver John Bolton, udsendt på fjernsynet i dag (med andre nylige kommentarer fra embedsmænd fra begge sider) gør det klart, at hele topmødet i Helsinki vil udelukkende være baseret på hvad de to præsidenter diskuterer og bliver enige om i begyndelsen af det første, private møde mellem de to præsidenter, hvor de vil være alene og ikke ledsagede af assistenter eller embedsmænd samt uden tidsbegrænsning. Det var præsident Trump, som havde foreslået disse usædvanlige rammer for mødet, og russerne indvilligede. I denne henseende minder Helsinki-topmødet om det historiske topmøde i Wuhan, Kina mellem den kinesiske præsident Xi Jinping og den indiske premierminister Narendra Modi, hvilket førte de kinesisk-

indiske relationer tilbage i en retning af øget venskab og samarbejde. Dengang mødtes lederne Xi og Modi også alene, uden rådgivere. Men det format som Trump valgte til mandagens topmøde går langt ud over topmødet i Wuhan, idet de henholdsvis amerikanske og russiske nationale sikkerhedsrådgivere, udenrigsministre, ambassadører og sandsynligvis andre endnu uidentificerede embedsmænd, vil være til stede i Helsinki, og hvis de bliver bedt om det, vil de være klar til straks at tage affære og formalisere ethvert element som de to præsidenter måtte enes om imellem hinanden.

Den usædvanlige intimitet ved et sådant møde under fire øjne er nødvendig for at undgå forstyrrende udefrakommende faktorer og endnu mere for at cementere et dybt og personligt venskab mellem præsidenterne Trump og Putin, ligesom vi så det med venskabet mellem præsident Trump og Kinas præsident Xi Jinping. Lyndon LaRouche har altid lært os, at historie, ligesom videnskab og alle menneskelige aktiviteter, er personlig; han har lært os dette, både med rene ord og gennem sin egen personlighed, som gennemtrænger alle hans mange bedrifter.

Det faktum at de vigtigste affærer på dette topmøde vil blive håndteret under fire øjne, uden andre vidner, kan betyde, at nogle af de vigtigste resultater kan forblive ukendte i nogen tid. Dog er den kendsgerning, at dette overhovedet finder sted, på trods af den fuldstændige opposition fra den britiske fraktion, yderst vigtig, og det er en hyldest til vores indsats under LaRouches ledelse.

I løbet af mandagen vil vores ansvar som LaRouches disciple stige enormt. Nu er den britiske imperialistiske fraktion ude, hvor den ikke kan bunde. Man ser i stigende grad efter os for lederskab. Vi skal forsyne et principielt lederskab, i den ånd som Will Wertz' indlæg på sidste torsdags 'Fireside Chat'-møde repræsenterede.

Trump trumfer Theresa May, bukker ikke for dronningen

14. juli (EIRNS) – Præsident Donald Trump efterlod sig et hærgnet politisk landskab, da han efter sit “arbejdsbesøg” hos den britiske premierminister Theresa May fløj bort fra England og til sin skotske golfbane. I betragtning af det faktum at briterne har brugt deres efterretningstjeneste til at vælte Trumps præsidentskab, har May selvfølgelig i høj grad fortjent det. Den britiske presse giver udtryk for, hvor udflippet oligarkiet er.

The Guardian siger det hele: “Den præsidentielle orkan har fejet igennem det sydlige England, brudt protokoller, forstyrret institutioner og efterladt politikere med en fornemmelse af piskesmæld. Da forstyrrerens MV-22 Osprey-helikoptere fløj væk, kunne man ikke fortænke Theresa May i at slippe et lettelsens suk, så velkendt for enhver hårdt testet vært. “Dette var langt fra Bill Clinton, der spadserede gennem Hyde Park under hans præsidentielle svanesang eller Barack Obama, der droppede ind på en folkeskole i Newport ...

“Storbritannien må muligvis ydmygt acceptere, at det for Trump blot var en mellemlanding mellem afklapsningen af den tyske kansler Angela Merkel på NATO-topmødet i Bruxelles og fornyelsen af hans varme forhold til Ruslands præsident Vladimir Putin i Helsinki ...”. the Guardian satte også Mays anti-russiske bemærkninger op imod Trumps vedrørende hans topmøde den 16. juli med præsident Vladimir Putin: “Jeg tror, at jeg kan få et meget godt forhold til præsident Putin, hvis vi tilbringer tid sammen. Jeg tager muligvis fejl. Andre folk har sagt, at det ikke fungerede. Men jeg er anderledes end andre mennesker. Jeg tror, at heksejagten skader os slemt, jeg vil kalde det den iscenesatte heksejagt.” {Trump refererer

her til Russiagate, red.}

Trump-familiens te-aftale med dronningen kom også under kritik. The Express anklagede Trump for at spærre vejen for dronningen, da de gik hen foran 'Coldstream'-livgarden efter deres udveksling af hilsner på 'Windsor Castle'. Dronningen syntes at blive blokeret af præsidenten, da de først mødtes ved 'Windsor Castle'. Før dronningen kom op på siden af ham, så Trump sig om, som for at se, hvor den gamle hejre befandt sig, og ventede derefter på, at hun indhentede ham, før parret fortsatte på deres tur. Det anses for uhøfligt at vende ryggen til Hendes Majestæt, når man møder hende. Det er imidlertid uklart, om præsident Trump fik besked på at gå videre, før dronningen indhentede ham. Hverken præsident Trump eller førstedamen Melania bukkede eller nejede da de første gang hilste på dronningen, men valgte i stedet et håndtryk. Den kongelige korrespondent Richard Fitzwilliams fortalte the Express, "Det var en upassende opførsel." Åh du godeste...

Europas mulige rolle i Bælte og Vej-Initiativet

Uddrag fra Wang Haos tale: Wang Hao, førstesekretær for handel og økonomi for Folkerepublikken Kinas ambassade til Forbundsrepublikken Tyskland

Som Kinas største handelspartner bør EU deltage i 'Bælte og Vej-Initiativet' (BRI). Europæiske entreprenører har vist interesse. Hvorfor har Kina iværksat BRI? Den gamle Silkevejs ånd var sammenbinding. Dette har stadig betydning. Forudsætningen er infrastruktur. Kina har lært hvor vigtig infrastruktur er for udviklingen af økonomien.

Da jeg var barn, tog en rejse på 200 km for at besøge min

bedstemor mig en hel dag. Nu tager det under to timer med motorvejen. Vi har en talemåde som siger: "For at blive rig skal du først bygge en vej". Kina har 136.000 km motorvej og 25.000 km højhastighedstog. Syv af de ti største havnebyer i verden ligger i Kina. Det har ændret folks liv og den økonomiske udvikling i Kina.

Mange områder i verden er underudviklede og mangler basal infrastruktur. Asien har brug for 1,7 billioner \$ hvert år for at vedligeholde fremdrift af vækst.

BRI inkluderer ikke kun transport, men olie- og gasledninger, elforsyningsnet og lyslederkabler. Ordentlig infrastruktur er grundlaget for økonomisk udvikling.

BRI er ikke en strategi, men et initiativ, som alle lande kan deltage i. Det er hurtigtoget til velstand. Det er et massivt langtidsprojekt. Kina har begrænsede ressourcer og afhænger af andre, inklusive Tyskland og Europa. 19 europæiske lande er medlemmer af AIIB. Tyskland er den største ikke-asiatiske partner. Deutsche Bank spiller en ledende rolle.

Europæiske virksomheder bør igangsætte egne projekter. Samarbejde mellem Kina og Europa vil gavne begge partnere økonomisk og sikkerhedsmæssigt og vil øge den generelle levestandard.

I 2017 kørte omkring 3000 tog mellem Kina og Europa, og ud af de 3000 kørte 48 % til Tyskland.

Jeg håber, at Europa og Kina vil tage del i åben 'win-win' innovation og gribe den historiske mulighed med BRI.

Økonomiske og politiske potentialer for Bælt og Vej-

initiativet.

I konferencens sidste panel tog talere fra Tyskland og fra Sydøsteuropa fat på det potentiale, der kan udløses ved at tilslutte sig BRI.

Elke Fimmen (10:54) fra Schiller Institutet åbnede diskussionen med en præsentation af "En ny perspektivplan for fremtiden – hvordan Øst- og Sydøsteuropa kan deltage i skabelsen af et nyt globalt økonomisk mirakel". Hun opfordrede vesteuropæiske nationer til at lave deres hjemmearbejde og indse, at kun ved at samarbejde med Kinas silkevejsprojekt sammen med Rusland og den Eurasiske Økonomiske Union, kan der opnås langsigtet velstand, stabilitet og fred. Nationers sande rigdom, understregede hun, ligger i udviklingen af deres befolkningers kreativitet. Som eksempler på hvad der kan gøres, rapporterede hun derefter om de resultater, der blev opnået i regi af "16 + 1" -samarbejdet mellem Kina og de central- og østeuropæiske lande.

"Balkans syn på det nye paradigme" var temaet, der blev taget op af prof. Ivo Christov (25:48), medlem af det bulgarske parlament. Med udgangspunkt i den geopolitiske aksiomatiske erklæring om, at "geografi er skæbne", pegede han på den vigtige placering af Balkan-regionen, med dens interessante historie, økonomi og kultur, som en port til Europa, både for landruterne og den Nye Silkevejs havruter. Det er også mødestedet for forskellige interesser fra USA, Rusland, Tyrkiet og Kina, sagde han. Til slut understregede han Balkans betydning for forandring.

Den fremtrædende tyske økonom Folker Hellmeyer(46:34) talte om "mulighederne for integration af den Eurasiske Told og Økonomiske Union og Kinas OBOR-initiativ". Han bemærkede "den enorme opstigning" af asiatiske lande over de sidste årtier, hvilket er uden sidestykke i historien. Det eurasiske kontinent accepterer ikke længere de gamle industrilandes overherredømme, sagde han, hvis lande, i modsætning til de fleste asiatiske lande, står overfor "aldrig, politisk

træthed og gæld". De sidstnævnte opretter deres egne alternative institutioner, såsom AIIB, New Development Bank eller CIPS som modstykke til SWIFT. Hellmeyer viste, at den Eurasiske Told og Økonomiske Union (EAEU) er den mest oplagte partner eller bro for at bringe Europa ind i samarbejde med One Belt, One Road-programmet.

Prof. Duško Dimitrijević (1:10:36), en stipendiat ved Institut for International Politik og Økonomi i Beograd, Serbien, kom ind på "Kinas nye Silkevej: Muligheden for fredelig udvikling i verden". Bælt & Vej-strategien tilbyder at bringe rigdom til andre nationer, i modsætning til geopolitisk fragmentering. Kina udvikler venskabsforbindelser med udviklingslande som Serbien, et lille, landlåst, militært neutralt land, og deres økonomiske samarbejde er blevet opgraderet flere gange. I 2016 besøgte præsident Xi Serbien og underskrev 20 samarbejdsaftaler.

Hans von Helldorff (1:36:45), talsmand for Forbundsforbundet for det Tyske Silkevejsinitiativ, talte om "En nødvendig lovramme for investeringer af tysk og europæisk SME-økonomi i de nationale økonomier langs den nye silkevej". Efter at have beskrevet BRI som en fredspolitik med enorme dimensioner, beklagede han, at det betragtes med sådan skepsis i Tyskland. Han pegede på sanktioneerne mod Rusland som blot et enkelt eksempel på en politik, der straffer tyske små og mellemstore virksomheder så hårdt. Der er efter hans mening behov for, at den tyske regering støtter "das Mittelstand" i sine aktiviteter i Eurasien og Kina, ved at tilvejebringe et klart regelsæt, et sikkerhedsnet for erstatningskrav, samt eksportfinansiering.

Leonidas Chrysanthopoulos (1:57:55), en forhenværende ambassadør for Grækenland og tidligere generalsekretær for Den Økonomiske Samarbejdsorganisation for Sortehavet (BSEC) talte om "Integrationen af det eurasiske kontinent". Han understregede de vigtige følgevirkninger, som positive økonomiske projekter har på at bringe tidligere politiske modstandere sammen for at arbejde på et fælles projekt. For eksempel ville projektet, der kendes under navnet Sortehavs-

ringvejen, forene medlemmerne af BSEC og lette vejtransporten fra Sortehavs-landene til Europa.

Hans anden pointe var, at EU er stærkt imod den reelle økonomiske udvikling, da bureaukraterne har mistet kontakten med befolkningen og kun er interesserede i at redde bankerne. Han hævdede ganske kraftigt, at EU skulle elimineres, således at nationer kunne arbejde bilateralt for at etablere økonomiske forbindelser fri for restriktioner fra Bruxelles. I den sammenhæng henviste han til sagen om Ungarn, som havde arbejdet med Kina om højhastighedstog, og blev stoppet af EU. En video med titlen "Den Eurasiske Kanal og Den Nye Silkevej." var blevet lavet til konferencen af professor Nuraly Bekturganov (2:16:14), vicepræsident for Akademiet for Naturvidenskab i Kasakhstan. Dette projekt, der er blevet diskuteret i detaljer af både Kasakhstans præsident Nazurbayev og den russiske præsident Putin, ville gøre det muligt for store skibe at transportere fragt på op til 100 tons dwt direkte fra det Kaspiske Hav til Sortehavet, og derfra til Middelhavet og videre til oceanet. Det ville i høj grad øge skibsfragt over hele Eurasien.

Konferencen blev afrundet af en 90 minutters åben diskussion mellem talerne og tilhørerne om en lang række spørgsmål (2:33:25). Helga Zepp-LaRouche konkluderede konferencen ved at pege på en fundamental forskel i værdier, som for øjeblikket hersker mellem Vesten og Kina: I Europa er finansspekulationen voldsom, mens fattigdommen stiger, hvorimod den kinesiske ledelse er forpligtet til at fjerne fattigdom, ikke kun indenlandsk, men også i udlandet, og deres tænkning er baseret på konfucianisme.

Zepp-LaRouche har hævdet, at den nærmeste ækvivalent til Konfucius i Vesten, er Friedrich Schiller. Konfucius og klassisk indisk filosofi stræber efter at uddanne følelserne til ikke at kunne fostre onde tanker, ligesom Schiller gjorde, især i hans æstetiske breve. Vi har studeret, hvordan Renæssancen kunne bringe verden ud af den mørke tidsalder ved hjælp af gode ideer, stor kunst og stor videnskab. Vi kan gøre det igen i dag. "Vi bør være glade. Vi lever i en tid, hvor vi

kan ændre tingene. Slut jer til os! Det er meget sjovt! “, konkluderede hun.

Fremtiden for de europæiske lande

Konferencens 3. panel søndag formiddag præsenterede en optimistisk og entusiastisk diskussion om de reformer og ændringer, der er nødvendige, for at Europas nationer kan tage del i det nye paradigmes win-win-diplomati og samarbejde.

Jacques Cheminade, formand for Solidarité et Progrès og 3 gange kandidat til det franske præsidentvalg, åbnede panelet med en udfordring, nemlig at Europa må vende tilbage til ideen om at bidrage til “den menneskelige civilisation”, hvilket, som han sagde, er “helt anderledes og i modsætning til EU. “Europa har underkastet sig imperiet i London og Wall Street, sagde han, hvilket ødelægger nationerne her og dets naboer i Afrika og Mellemøsten. EU-topmødet om indvandringspolitik den 28.-29. Juni blev baseret på et princip om udvælgelse, som er i overensstemmelse med en EU-politik, der har accepteret ideen om et univers baseret på nulsumsspil reglen. Svaret er, at se på den nye model for relationer mellem større lande, nemlig modellen for Den nye Silkevej. I modsat fald er Europa i fare for at blive tilintetgjort på grund af manglende kreativitet.”

Cheminade blev efterfulgt af professor i filosofi, og præsident for den internationale fremskridtsorganisation, Dr. Hans Köchler (29:17), som talte om “genoprettelsen af international lov.” Hvorfor, spurgte han, er nationer og deres ledere ikke blevet holdt ansvarlige i en æra, der siden 2003 har været karakteriseret ved destruktive krige, invasioner,

regimeskifte? Den juridiske norm er, at når en lov overtrædes, har det konsekvenser. Håndhæver vi normer for international ret i dag? Svaret han gav, er "Nej." Selv om international lov siger, at brugen af magt og trussel om magt er ulovlig, bliver dette ikke håndhævet. Han pegede på en modsigelse i forbindelse med dannelsen af FN's Sikkerhedsråd, hvilket er at hvis et af de 5 permanente medlemmer engagerer sig i aggressiv handling, kan medlemmet nedlægge veto imod enhver indvending imod dets brug af magt, sådan som det er sket flere gange. Hvis det ikke er muligt at ændre FN's vedtægter, sagde han, så burde det måske erstattes af en ny institution, som ikke er underlagt "diktaterne for magtpolitik".

Marco Zanni (1:01:57), italiensk medlem af Europa-Parlamentet, efterfulgte dr. Köchler og talte om EU's manglende evne til at løse problemer på mange områder som bank- og finanspolitik, sikkerhed og indvandring. Fra 2010 og fremefter har EU ikke genoprettet den økonomiske vækst, men snarere skabt "makroøkonomiske ubalancer og stigende polarisering" inden for Unionen. Efter at have gennemgået disse forsømmelser spurgte Zanni: "Kan vi genoverveje en anden institutionel ramme?" Idet EU er over-afhængig af andre i økonomiske og sikkerhedsmæssige forhold, foreslog han et alternativ baseret på at gøre Europa til en "bro mellem USA og de fremvoksende magter i øst", hvilket ville være muligt med Trump-regeringen. Han gentog flere gange, at EU burde se på "Kina-modellen", især i forbindelse med kreditpolitik og i forbindelse med indvandningskrisen. Det nuværende system er dysfunktionelt. Hvad angår den nye italienske regering, er målet, ifølge Zanni, at "reformere" EU og blive et eksempel på, hvordan man arbejder sammen med Kina.

En anden taler fra Italien, professor Michele Geraci, var programsat til at tale på samme panel om betydningen af det europæiske samarbejde med Kina for at udvikle Afrika, men i midten af juni blev han udnævnt til viceminister for det økonomiske udviklingsministerium for den nye regering, hvorved

hans deltagelse blev forhindret. Han sendte en kort lydhielsen, som blev afspillet for konferencens deltagere.

Præsentationerne blev afsluttet af Dr. Armin Azima(1:30:40) fra Hamborg Universitet. Azima præsenterede et kortfattet og knusende angreb på omlægningen til "vedvarende energi" indenfor EU, og foreslog i stedet at Tyskland skal mestre fusionsteknologi, hvilket "vil åbne porten til en ny og vidunderlig verden med muligheder, der for øjeblikket er utænkelige". Han bemærkede, at problemet med kerneaffald fra fissionsteknologier kan løses af en ny reaktortype, BN-800, der nu er i brug i Rusland, og som kan afbrænde " nukleart affald "som om det var konventionelt nukleart brændsel. Han afsluttede med at spørge alle om, hvad det ville være muligt at gøre, hvis energi var ekstremt billigt og rigeligt, som tilfældet ville være med udviklingen af nuklear fusion.

I diskussionen efter disse præsentationer blev der rettet adskillelige spørgsmål til Zanni, herunder en udveksling mellem Hussein Askary, Zanni og Cheminade om den triangulære udvikling i Afrika. Askary protesterede mod den almindelige opfattelse af, at afrikanere "stiller sig i kø for at tigge om penge" fra Europa. Zanni var enig, idet han sagde, at de afrikanske lande skal bemyndiges ved at indføre den kinesiske model med at yde kredit direkte til udvikling snarere end at give penge til private virksomheder, som EU gør det for nærværende. Cheminade formulerede problemet således, at Europa har indført den britiske monetaristiske politik, mens Kinas udvikling ikke er baseret på "penge", men på at fremme kreditpolitikker, der igen er fremmede for menneskers kreative kræfter, hvilket Lyndon LaRouche altid har insisteret på, er grundlaget for økonomisk udvikling.

Det andet hovedtema var en dialog mellem professor Köchler og Helga Zepp LaRouche om, hvordan man genopretter retsprincipper. Det underliggende spørgsmål, som LaRouche rejste, er at basere love på principper, der afspejler den

kosmologiske orden, hvilket, som Zepp-LaRouche bemærkede, altid har været Lyndon LaRouches tilgang. Köchler tilsluttede sig denne opfattelse og tilføjede, at menneskerettighedserklæringen fra 1948 erklærer, at ethvert menneske besidder "naturlige rettigheder", en doktrin som "forener alle racer og etniske grupper".

Hvordan Bælt og Vej-Initiativet forandrer Afrika

Konferencens andet panel var sat til at omhandle forandringer fremkaldt af Bælt og Vej-Initiativet (BRI), som den eneste humane måde at håndtere flygtningekriser på. Indledende bemærkninger blev givet af Schiller Instituttets koordinator for Sydvestasien, Hussein Askary, der understregede, at der skal skabes en ny og lige verdensorden, hvis de mange flygtningekriser i verden skal løses.

Han blev efterfulgt af førstesekretæren for økonomi og handel ved Folkerepublikken Kinas ambassade i Tyskland, Wang Hao (14:45), som oprindeligt skulle have talt under panel III, men som uforudset ikke var i stand til at vente. Han opfordrede EU, som er Kinas største handelspartner, til at deltage i Bælte og Vej-initiativet. På grund af sine begrænsede ressourcer er Kina meget afhængig af andre, sagde han, herunder Tyskland og Europa. Tyskland er det største, ikke-asiatiske, medlem af AIIB, som også 18 andre europæiske lande har tilsluttet sig. Han opfordrede europæiske virksomheder til at komme op med deres egne projekter for videregående samarbejde.

H.E. Yusuf Maitama Tuggar (24:22), ambassadør for Forbundsrepublikken Nigeria i Tyskland, opfordrede tilhørerne til ikke at anlægge den binære "Kina versus Europa

betragtning, et levn fra Den kolde Krig. Vi har brug for samarbejdet mellem alle tre." Afrika skal deltage i alle diskussioner om infrastruktur, udvikling og migration. Et eksempel han nævnte er projektet for genopfyldning af Chadsøen. Et sådant transformativt projekt er, hvad der er nødvendigt, for bæredygtig udvikling, sagde han og dette må finansieres. "Det vil lykkes, hvis alle lægger deres hoveder og hænder sammen."

Mohammed Bila (38:30), en model-ekspert fra Lake Chad Basin Kommissionens Lake Chad Basin Observatory, forklarede om Transaqua-projektet, og hvor projektet står nu, efter topmødet i Abuja marts 2018 mellem otte afrikanske stats- og regeringschefer, som godkendte projektet. Det vil bringe økonomisk udvikling og direkte forbedre sikkerheden for syv lande, og indirekte for fem mere. Bila forklarede, hvordan der vil være værdiforøgelse langs vandvejen. Konceptet, med dets gensidige fordele, kan også øge den regionale handel, skabe ny økonomisk infrastruktur som flodhavne, containerterminaler, agroindustrielle zoner og nye veje langs den 2.400 km lange vandvej.

Den lange historie af relationerne mellem Kina og Afrika blev taget op af Amzat Boukari-Yabara (1:01:18), en afrikansk historiker og generalsekretær for den Panafrikanske Umoja Liga. Kritikken af den kinesiske tilstedeværelse i Afrika, en kritik som er udbredt i de vestlige medier, er mere motiveret af nedgangen i den euro-amerikanske indflydelse på markeder, som de troede ville være deres for evigt, end af en reel interesse for afrikanernes fremtid. Hans synspunkt er, at når et hvilket som helst afrikansk land forhandler med Kina eller et andet stort land, bør det altid huske på den overordnede interesse for Afrika som et kontinent. Boukari-Yabara foreslog også at oprette en panafrikansk bank for erstatning og genopbygning.

Abdullatif Elwashali og Aiman Al-Mansor (1:21:12) fra den yemenitiske sammenslutning for Menneskerettigheder og Fred, INSAN, rapporterede om den forfærdelige situation i deres land, foranlediget af aggressionskrigen, der føres af den

saudiarabisk ledede koalition. Efter 3 års krig er nationen ødelagt, der er over 36.000 civile ofre, heraf 14.000 dødsfald, og befolkningen lider under en humanitær katastrofe, der er forværret af luft- og søblokaden. De citerede nogle alarmerende statistikker: 1,25 millioner mennesker trues af sult og epidemier, mens 33 millioner lider af mangel på medicinske forsyninger. 896 skoler er blevet fuldstændig ødelagt, og 55 % af de medicinske faciliteter er nu ubrugelige. Humanitær bistand er ikke forestående, alt imens det internationale samfund er utilbøjelig til at hjælpe. Uanset deres påstande, intervenserer saudierne militært for at vriste den politiske kontrol fra Sana'erne og svække dets militære styrker. Ellers er Yemen et valg for geografisk placering af det Nye Silkevejsprojekt, men den saudisk ledede koalition ønsker at forhindre win-win samarbejde.

Hussein Askary (1:41:00) gav også en præsentation af hans nye rapport om genopbygningen af Yemen, en operation, som betegnes Felix. Formålet med denne operation (kaldet "Felix" efter det oprindelige latinske navn Arabia Felix for regionen Yemen) er ikke at genopbygge landet, som det var før krigen startede, men at tilvejebringe den "økonomiske platform" for en velstående og progressiv nation og dets forbindelse til BRI. Han beskrev tiltag for at vende de politikker, der er blevet pålagt over en 30-årig periode med betingelser givet af IMF og Verdensbanken, tiltag såsom oprettelsen af en Yemenitisk nationalbank for genopbygning og udvikling til finansiering af genopbygningen af landet, og opførelse af udviklingskorridorer, der via Oman og Iran forbinder Yemen med Afrika og til den Nye Silkevej.